

Overweging op de 21ste zondag door het jaar 2025

Beste medegelovigen in Christus,

In de viering van 6 juli j.l. hebben we de koorleden en de vrijwilligers een goede vakantie toegewenst, kom tot rust, ga bezielt op pad met hoop en liefde en laat je inspireren.

Vandaag 24 augustus loopt de vakantieperiode ten einde en ook de scholen in ons land openen geleidelijk aan hun deuren weer, ook voor de parochie breekt een nieuw werkjaar aan, en we mogen zeggen uitgerust gaan we met nieuwe energie met vrijwilligers en koorleden samen verder en gaan we de uitdagingen aan die voor ons liggen nu de waarnemend pastoor pater Tom zijn pols heeft bezeerd en zijn knieschijf heeft gebroken en wij in onzekerheid verkeren over de terugkomst van pater Simon.

In het begin van het evangelie vraagt iemand aan Jezus: 'Heer, zijn er maar weinigen die worden gered? Eigenlijk geeft Jezus geen antwoord op de vraag. Hij geeft zeker niet het antwoord van de getuigen van Jehova, die absoluut zeker weten, dat iedereen die niet bij de getuigen hoort, verloren gaat.

Nog al wat katholieken hebben zich bij de getuigen aangemeld, waarschijnlijk omdat zij 'het zeker weten' in hun eigen kerk missen. Jezus zelf weet het niet of er weinig zijn. Hij zegt wanneer Hem deze vraag wordt voorgelegd: 'Dat weten zelfs de engelen in de hemel niet. De Zoon weet het ook niet. Allen de Vader weet het'.

Jezus antwoordt alleen: ‘Spant u tot het uiterste in om door de nauwe deur te gaan.’

Daarmee wil Lucas in zijn pastorale bezorgdheid zijn parochianen aansporen hun uiterste best te doen als zij de weg van Jezus willen volgen. En deze weg is een weg van vrede en gerechtigheid. Het is trouwens Lucas, die de Christenen in zijn tweede geschrift: “De Handelingen van de Apostelen”: ‘de mensen van de Weg’ noemde.

De Weg volgen van Jezus, Hem achterna gaan, is dus niet zo vanzelfsprekend als het op het eerste gezicht lijkt. Het vraagt, zegt Jezus, om een uiterste inspanning.

Jezus volgen, Christen zijn, betekent dus meer dan gedoopt zijn en af en toe een uurtje vrijmaken voor een viering. Het gaat om een manier van leven, een bewogen manier van leven, waarover je ook eens een keer verantwoording zult moeten afleggen. Christendom is niet hetzelfde als ‘burgerlijk fatsoen’ in de zin van ‘je moet goed zijn voor elkaar’. Dat laatste is nogal wieses. In zijn Bergrede zegt Jezus daarover: ‘Doen de heidenen dat ook niet? Christen zijn vraagt wel degelijk om keuzes maken: ofwel de vierbaansweg, waarin je iedereen haastig voorbij suist, of de smalle weg, waarop je soms pleisters zult moeten plakken en waarop je nogal eens oponthoud zult hebben, omdat er iemand langs de weg ligt die je op je schouders moet nemen.

Hoe belangrijk onze doop ook is, een entreebewijs voor dat nieuwe Jeruzalem, die stad van God, is het niet.

Onze doop is een begin, zet ons op de goede weg die Jezus is, maar we zullen hier op aarde die weg zelf dienen te gaan. Want al staat Gods koninkrijk voor iedereen open en al behoren wij als gedoopten ongetwijfeld tot de genodigden, dat alleen is nog geen waarborg dat we er ook zullen komen. In het evangelie van vandaag is er zelfs sprake van, dat zij die het eerst genodigd zijn er toch niet zullen komen.

'Zijn het er weinig, die gered worden? Deze vraag zullen we moeten beantwoorden door te zeggen: neen. Velen zullen komen van Oost en West, van Noord en Zuid, en aanzitten in het Koninkrijk Gods. Waar het op aankomt is, of wij ons inzetten voor vrede en gerechtigheid, voor armen, vluchtelingen, vreemdelingen, kleurlingen.

De Weg van Jezus is een Weg waarop je elkaar, als medechristenen, nodig hebt om elkaar van tijd tot tijd de hand te reiken en elkaar vast te kunnen houden. Het is wel de weg, die ertoe leidt dat Gods schepping beter geëerbiedigd wordt dan we tot nu toe hebben gedaan en het is een weg die ertoe bijdraagt dat mensen eerder broeders en zusters worden dan de wereld er nu van laat zien. Met die Weg van Jezus willen we de hele wereld winnen: dat is onze pretentie!

Pastor Henk Janssen